Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 64. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го КВІТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 5, 1986 No. 64. VOL. XCIII.

В Торонто відбудеться конференція українських батьків

Торонто. — Тут відбу деться в суботу, 19-го квітня ц.р. перша конференція українських батьків, влаштована Шкільною радою Торонто і Українським Зв'язковим Комітетом до Шкіль ної ради в справах освіти.

У цій першій того роду конференції, що буде проходити цілий день, запляновані семінари і дискусії на такі теми як стандарти і дисципліна, системи освіти, навчання української мови, поворот до „основ", школа і суспільне оточення, навчання про події, які відносяться до української громади.

Конференція організована батьками для батьків для обміну думками в справах навчання українських дітей. Звіт з перебігу конференції разом з висновками та реко мендаціями буде переданий Шкільній раді.

Нарада, що розпічнеться о год. 9-ій ранку реєстрацією, буде відбуватися в приміщенні Шкільної ради, при 155 Колледж вулиці. Реєстраційна оплата виносить 5 кан. дол.

Із тем, що будуть порушені на цій конференції незвичайно цікава остання про навчання про справи, що відносяться до української громади з дискусією над питанням „що вчити", в якій будуть порушені питан ня голоду, комісії. Дешена, вклад українців в розвиток Канади, та як теперішнє навчання представляє українців.

Українські писанки на американських картках

Джерзі Сити, Н. Дж. — В крамницях, де продають карточки на кожну нагоду, перед Великоднем появилися три картки відомої американської фірми „Амерікен Ґрітінґс" із відповідними серійними числами, прикрашені кольоровими знімками українських писанок. Одна з карток ще має полтавську вишивку із вирізуванням. В цілому, однак, помимо гарного технічного виконання, карточки мають звичайні віршовані великод ні побажання англійською мовою і ані одним словом на карточках не сказано, що ці писанки та вишивка українські.

Одна з карток, на якій писанки вміщені на тлі полтавської вишивки, коштує 1,50 дол., дві інші, трішки менші розміром, продають по долярові.

На одній з карточок, поміж стилевими українськими взорами писанок, є такі, які ані добором барв, ані взором не є правильні, а правдоподібно стилізовані тими, що тепер вивчили від українців писання писанок.

Читачі можуть писати до фірми „Амерікен Ґрітінс" із запитом, чому промовчують походження цих писанок і вишивок, якими користуються. Серійні числа карточок 100 "Е" 0201 — 3 "Д", 150 "Е" 0201 — 2 "Б".

Нові методи терористів зацікавили поліцію

Атени, Греція. — Підкладення бомби на покладі літака Боїнг-727 американської повітряної лінії TWA, який летів по лінії Рим-Атени-Каїр, викликав міжнародне зацікавлення поліцій них чинників, бо, як тепер виявилося, бомба не вибухнула в багажовому відділі, як раніше припускали, а у відділі пасажирів, правдоподібно під сидженням 10-Ґ. Згідно з поясненням міністра внутрішніх справ Італії, який вміжчасі отримав більш докладні інформації від поліції і державної служ би безпеки, на цьому місці сиділа ливанська терористка під прізвищем Мей Мансур з йорданським пашпортом, яка пізніше пересіла на інший літак, який летів до Бейруту. Міністер Оскар Люіджі Скальфаро, не входячи в деталі цього випадку бо ще далі ведеться слідство в цій справі, думає, що це вона підклала під сидження бомбу, яка на висоті 10,000 футів вибухла, вирвала в літаку діру і „висмоктала" чотирьох осіб, які, очевидно, загинули, і поранила дев'ять інших осіб.

Американські чинники скептично прийняли заяву італійського міністра, але грецька і єгипетська поліція прийняла це частинне пояснення поважно і почала систематично розглядати та аналізувати цей випадок, який вони, і поліція в інших країнах світу, вважають дещо іншою методою терористичної активности ливанських і палестинських терористів, які почали працювати дуже вишукано при мінімальних стратах в людях і матеріялі.

Без сумніву терористи сподівалися, що пілот згаданого літака не дасть ради приземлити літак і врятувати решту пасажирів. Усіх пасажирів на літаку було в тому часі 121. Капітан, попросивши дозволу у грецьких властей, приземлив зручно літак на летовищі Еллінікон.

У Санта Барбара в Каліфорнії, де тепер перебуває президент Роналд Реґен, офіційні речники Урядку ЗСА заявили, що вони радше хочуть думати, що атентат підготовляли люди лівійського диктатора полковника Муаммара Каддафі, який взагалі стоїть за кулісами міжнародного вар варського терроризму. Як відомо, Каддафі таки першого дня після випадку, заперечив, що це з його наказу і його люди виконали атентат.

Ізраїльський прем'єр-міністер Шімон Перез заявив у Вашінгтоні, що він не бачить пов'язаности бомблення із зударом американської Шостої фльоти з лівійськими літаками. Дальше слідство цього випадку ведеться.

СССР ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКИХ КОРАБЛІВ В ЧОРНОМУ МОРІ

Москва. — Московська газета „Правда", орган Цен трального Комітету КПСС продовжує поміщувати протестні нотатки проти присутности американських кораблів в Чорному морі і нібито порушення територіяльних вод СССР. В числі з 20-го березня „Правда" знову надрукувала інформацію пресового агентства ТАСС про те, що два американські „шпигунські кораблі" наблизились на півд ні до Кримського півострова і цей випадок, як пояснювали пізніше у Пентаґоні і Державному департаменті ЗСА, не був ані провокаційним, ані шпигунським.

Очевидно, „Правда", як також інші засоби масової інформації СССР, зручно використовують свободу західньої демократичної преси, яка подає точні і вірні інформації не тільки про цей, але також про всі інші випадки та події світового і внутрішньоамериканського значення. В цьому конкретному випадку „Правда" використала майже повністю інформацію із щоденника „Ню Йорк Таймс", на який вона покликається, пишучи, що порушення американськими кораблями кордонів Совєтського Союзу було заплановане в рамках черговоі широкої шпигунської операції ЗСА проти СССР на зарядження Пентагону. Одною з цілей заздалегідь запланованої акції було зібрати якнайбільше інформацій про Совєтський Союз і його збройні сили.

У зв'язку з цим шпигунським завданням, — пише „Правда", — на обидвох кораблях були закладені прецизні підслухові і фотографічне приладдя, яке мало облегшити обслузі кораб лів зібрати потрібні їм інформації про розташування совєтських воєнних і торговельних кораблів у прибережних водах Чорного моря. Офіційні речники ЗСА заявили пізніше, що головне зарядження для згаданих кораблів вийшло з головної квартири воєнної фльоти за відомом і згодою секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнберґера.

Продовжуючи цитувати „Ню Йорк Таймс", совєтська газета пише, що також маневри американської Шостої фльоти в Середземному морі були потрібні Адміністрації президента Р. Реґена для збільшення фондів на озброєння, тобто збільшення воєнного бюджету на черговий фіскальний рік.

У Філядельфії відбудеться вечір „Там і тут"

Філядельфія. — Імпрезовий комітет Українського Освітньо-Культурного Цен тру у Філядельфії влаштовує вечір сатири і гумору під назвою „Там і тут".

Перший раз у Філядельфії виступлять мистці української сцени Ганна і Зіновій Маринці. Обоє вони прибули недавно з України, де працювали у Львівському театрі легкого жанру і з тим театром роз'їжджали по всіх частинах України. У їхньому репертуарі багато пісень і гумористичних діялогів з життя українців, по обох боках океану.

Вечір відбудеться в суботу, 19-го квітня, о год. 7:30 вечора у великій залі УОК-Центру. Перед розваговою частиною буде подана вечеря.

Вечір „Там і тут" має сповнити два великі завдання, розважити публіку і принести матеріяльну підтримку для розбудови УОКЦентру. Саме тепер має початися розбудова в центрі, треба додати залю, де могло б стрічатися громадянство. Конечна є домівка для молоді, не говорячи про приміщення цілоденного садоч ка для українських дітей.

В Ню Йорку помер артист М. Яблонський

Ню Йорк. — В четвер, 3-го квітня 1986 року, тут несподівано помер на удар серця Михайло Яблонський, актор, співак, режисер, аранжер різних оперних вистав, член Українського Оперного Ансамблю в Ню Йорку, народжений 8-го листопада 1932 року, в Золочеві, Україна.

Панахида правилась у п'ятницю, 4-го квітня, о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Сенка, при 213 Бедфорд авеню в Бруклині. Похорон в суботу, 5-го квітня, о год. 9-ій рано до церкви св. Духа при 160 Норт 5-та вулиця в Бруклині, а потім на український католицький цвинтар св. Духа в Гемтонбурґу, Н. Й.

Залишив в жалобі дружину Лесю, синів Михайла і Ярослава, маму Евдокію, сестру Ґеню з родиною та інших членів родини, як також велику українську спільноту, для якої віддано працював.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ВІДКЛИКАЛИ

Ню Йорк. — Управа Літературно - Мистецького Клюбу інформує, що літературний вечір письменниці Ірини Дибко-Филипчак відкликано з уваги на Панахиду в той сам час за душу артиста Михайла Яблонського, Члена ЛМК, який помер тут у четвер, 3-го квітня.

Г. Кошарич матиме виставу в Едмонтоні

Едмонтон, Альта. — Виставка мисткині Г. Кошарич відбудеться тут в приміщен ні МекКей Гавз, 10425 — 99-та авеню, в днях 18-20-го квітня ц.р. Відкриє виставку і представить мисткиню суддя Р. Л. Дзеник у п'ятницю, 18-го квітня в год. 7:30 вечора. Організує виставку Софія Скрипник. На вистав ці глядачі побачать 36 картин та 100 писанок Г. Кошарич.

Мисткиня роджена в Україні, студіювала мистецтво у Венесуелі і сьогодні завершує студії в Конкордія університеті в Монтреалі. Вона найбільше послуговується олією і акриликом, присвячує деякий час мистецькому писанню писанок. Мала ряд власних виставок у Монтреалі, Оттаві, Торон то, Кіченері. Її твори були виставлені на збірних виставках організованих різними мистецькими група ми.

ІНФОРМАЦІЙНІ СХОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ню Йорк.—Інформаційні сходини в справі будови нового приміщення для Українського Музею відбудуться в неділю, 13-го квітня ц. р., о год. 1:30 по полудні, тут у великій залі школи св. Юра, при 215 Схід 6-та вул. В програмі будуть інформації голови, пляни архітекта та збіркова кампанія.

Чотири Округи УНСоюзу матимуть Річні збори

Джерзі Сити, Н. Дж.—Організаційний Відділ УНСоюзу інформує, що в четвер, 10-го і неділю, 13-го квітня ц. р., чотири союзові Округи відбудуть Річні збори.

Нюйоркська Округа, яка об'єднує 30 відділів, що разом нараховують понад 4,000 членів, відбуде свої наради в четвер, 10 квітня, о год. 6:30 ввечорі в залі Українського Спортового Осередку при 122 Друга авеню в Ню Йорку. Округу очолює Микола Хоманчук, а почесним головою є д-р Іван Флис. Екзекутивний Комітет під час нарад буде репрезентувати Уляна Дячук, головний касир.

Філядельфійська Округа, яку очолює Петро Тарнавський, матиме свої Річні збори в неділю, 13-го квітня, о год. 2-ій по полудні в залі власного Дому при 5004 Н. Олд Йорк, Філядельфія. Та Округа, яка є 22 роки чемпіоном в родині всіх союзових Округ, об'єднує 40 відділів, які разом нараховують біля 7,000 членів. Головний Уряд під час нарад будуть репрезентувати д-р Іван Флис, головний предсідник, Степан Гавриш, головний організатор, д-р Богдан Гнатюк, головний контролер, і Василь Пастушок, головний радний.

Округа Клівлендська, яку очолює мгр Василь Ліщинецький, буде мати Річні збори в неділю, 13-го квітня, о год. 4-ій по полудні в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького при 5720 Стейт Ровд, Парма, Огайо. Округа об'єднує 20 відділів, що разом мають 2,700 членів. Головний Уряд під час нарад будуть заступати Ґльорія Пашен, заступниця головного предсідника, і проф. Тарас Шмаґала, головний радний.

Також у неділю, 13-го квітня, буде мати свої Річні збори Балтиморська Округа, яку очолює мгр Богдан Ясінський. Наради відбудуться о год. 2-ій по полудні в залі дому „Самопоміч", при 239 Савт Бродвей у Балтиморі. Головний Уряд під час нарад буде заступати Євген Іванців, головний радний.

Під час нарад у згаданих Округах, в першу чергу, будуть звіти членів управ та контрольних комісій, дискусії над звітами, а відтак вибір керівних органів на біжучий рік.

Дуже важливою справою під час нарад буде обговорення та схвалення пляну праці, а головно організаційного в передконвенційному часі, а саме: придбання 1,500 нових членів до 31 Конвенції. Ця мета буде осягнена лише тоді, коли всі обрані делегати по своїх можливостях придбають по кілька нових членів.

Новообрані управи Округ також будуть радити

(Закінчення на стор. 4)

Фільм „Жнива розпачу" збирає міжнародні нагороди

Джезрі Сити Н. Дж. (О.К.). — Ми вже нераз писали про фільм „Жнива розпачу" та про цей щораз ширший засяг популярности, як він здобуває на міжнародному форумі. Це і було ціллю окремого комітету, що створився в Канаді саме для випродуковання і поширення фільму про Великий голод в Україні серед не-української публіки.

Як відомо, прем'єра фільму, що його виконали відомі фільмарі Славко Новицький і Юрій Луговий, відбулася в жовтні 1984 року у Торонто. Від того часу проминуло майже півтора року, в якому активний Комітет Дослідження Голоду в Україні пробив велику роботу. Фільм, оригінально в англійській мові, перероблено також на французьку мову, а тепер працюється над еспанською версією, яка буде призначена для Південної Америки.

Але найбільший успіх цього документального фільму в тому, що його показали на різних міжнародних фільмових фестивалях в ЗСА, Канаді та в Европі і саме на цих фестивалях він здобув признання і нагороди.

Досі фільм „Жнива розпачу" отримав такі трофеї, нагороди і вирізнення:

Першу нагороду на Міжнародному фестивалі 18-28-го квітня 1985 року у Гюстоні, Тек. в категорії політики, урядових і світових відносин.

Трофеї фільму „Жнива розпачу".

Вирізнення на Стразбурзькому міжнародному фестивалі у Франції у квітні 1985 року. Жюрі, зложене з визначних фільмових критиків, призначає на цей фестиваль до висвітлення тільки найкращі в їхньому осуді фільми року і цим їх вирізнює. В 1985 році одним із висвітлених фільмів був фільм „Жнива розпачу".

Вирізнення на Нюйоркському фільмовому фестивалі у Лінкольн Центрі в часі від 27-го вересня до 13-го жовтня 1985 року. На цей фестиваль окреме жюрі з фільмових критиків призначує до висвітлення тільки ті фільми, які в його оцінці є найкращі. Поміж тими фільмами в ділянці документальних був висвітлений фільм „Жнива розпачу", який одержав у фахових журналах дуже прихильну оцінку. Присутнім на фестивалі був член комітету проф. Юрій Даревич.

Найвища нагорода на Колюмбійському міжнародному фестивалі в днях 1-го і 2-го листопада 1985 року в Коламбус, Огайо. Цю незвичайно престижеву нагороду п.н. „Крис Стетюет аворд" отримав в імені комітету присутній його член проф. Всеволод Ісаїв. Члени жюрі особисто склали ґратуляції представникові комітету.

На фестивалі короткометражових і відеофільмів у Йорктоні, Саск., в часі від

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

ПОНАД 24,000 ФІЛІППІНЦІВ повенулися до праці в американській морській базі в Субік Бей, а лідери профспілки, підписавши тимчасовий трирічний договір, задоволені своїми осягненнями і підтримкою робітників під час 13-денного страйку. З другої сторони, американські керівники бази можуть розпочати тепер нормальну працю, частинно припинену в часі відсутности робітників.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" повідомила у числі з 3-го квітня ц.р., що центральноамериканська країна Гондурас ніколи не почувалась загроженою нікараґуанськими збройними силами і переходом сандіністів гондураського кордону в погоні за антикомуністичними повстанцями. Навпаки, один з гондураських речників, прізвища якого не називається в інформації заявив, що Гондурас збирався вести переговори з офіційним урядом Нікараґуа про врегулювання кордонів і наявности в Гондурасі баз повстанців. Він підкреслив, що Адміністрація президента Роналда Реґена, правдоподібно для інших цілей, використала цей малий епізод і постаралася, щоб він став „головною дипломатичною кризою". Ця заява суперечить іншим подібним заявам речників Державного департаменту ЗСА, — пише газета, „прецизну" інформацію якої напевно використає совєтська пропаґандивна машина, — кажуть політичні спостерігачі.

В АМЕРИКАНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ і військових колах існує надія, а навіть переконання, що відплатні акції Шостої фльоти ЗСА проти Лівії можуть стати спонукою для усунення полковника Муаммара Каддафі від влади, бо вже раніше ходили чутки про існування в Лівії групи старшин, які не погоджуються з його небезпечною політикою і плянованими терористичними акціями. Крім того, ефективність американської зброї, зокрема ракет і літаків, які брали участь в акціях проти лівійських кораблів і прибережних вистрілень ракет біля затоки Сідра, повинні переконати лівійських високих старшин, що Москва продає Лівії перестарілу зброю за великі гроші.

ЄПИСКОП ДЕЗМОНД М. Туту з Південно-Африканської Республіки знову звернувся до багатьох країн світу продовжувати робити тиск на уряд білої меншости в ПАР і стосувати економічні санкції, які, мовляв, в минулому приносили користі і були переконуючим аргументом для урядових відповідальних речників. Не зважаючи на закінчення вийняткового стану і зменшення тиску війська і поліції на чорних і мішаних громадян, до цілковитого зрівняння їх з білими є ще дуже далеко, — каже Єпископ Туту.

ТОДОР ЖІВКОВ, президент Болгарії і перший секретар комуністичної партії, виголошуючи головну промову на з'їзді компартії, заявив, що Болгарія знаходиться на шляху до завершення індустріялізації і що модерна технологія, правдоподібно совєтська, допоможе тій сателітній країні двинутись на вищий рівень господарського життя. Свого часу совєтський лідер Міхаїл Горбачов, відвідуючи Болгарію, критикував тамошніх господарників. За занедбану індустрію і економіку взагалі полетіли зі своїх високих посад сотні болгарських функціонерів.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформує з Відня, що Світовий жидівський конгрес опублікував більше обвинувачуючих матеріялів проти колишнього генерального секретаря ОН, а тепер кандидата на президента Австрії Курта Вальдгайма, який нібито був під час Другої світової війни офіцером військової розвідки і тим самим ніс співвідповідальність за виселення грецьких жидів до гітлерівських концтаборів і за знищення багатьох тисяч югославів в Сербії. Сам Вальдгайм і його прихильники заявили, що нові „документи", які були рівночасно опубліковані в ЗСА, нічого нового не доказують. Крім того Вальдгайм привітав ініціятиву жидівських організацій, щоб існуючу документацію переслати на адресу теперішнього президента Австрії Рудольфа Кірхшлеґера. Прихильники Вальдгайма, зокрема виборці, які його підтримують, заявили, що було б краще, якщо б жидівські організації не вмішувались у внутрішні справи Австрії.

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнберґер, виступаючи в Сеулі в об'єднаному американсько-південнокорейському комітеті безпеки, сказав, що З'єднані Стейти Америки не зменшать кількости своїх військ в Південній Кореї і що 40,000 американських вояків будуть перебувати в цій країні стільки, скільки корейський народ вважатиме за потрібне. У своєму виступі К. Вайнбер ґер підкреслив, що був час, коли справа захисту незалежности Південної Кореї цілком залежала від З'єднаних Стейтів Америки. Тепер, сказав він, оборонна промисловість Південної Кореї зміцніла настільки, що підтримка ЗСА стала мінімальною. Секретар Департаменту оборони ЗСА побував на базах американської армії в районі демілітаризованої зони.

БАГАТО АМЕРИКАНСЬКИХ туристів, наляканих збільшенням кількости випадків міжнародного тероризму, а також спадом вартости доляра, відмовляються від запланованих туристичних поїздок в країни Европи і Близького Сходу і вибирають Південну Америку або туристичні місця в самих З'єднаних Стейтах Америки. Цілком несподівано збільшилася кількість поїздок американських туристів до країн Східньої Европи і Совєтського Созу. В цих країнах відчувається брак долярів і в той же час там не було вчинено великих терористичних акцій. Туризм в країнах, які найчастіше відвідують американці, поніс значні втрати. На зменшення кількости американців, які їдуть до Европи і на Близький Схід, вплинула також рекомендація Державного департаменту політичним діячам стриматися від таких поїздок або відкласти їх на невизначений час.

АМЕРИКАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ Військова допомога цивільних осіб, до якої входять колишні старшини, оголосила, що надасть допомогу борцям за свободу в Анголі. В розмові з репортерами керівник організації колишній полковник Лі Тіппен сказав, що його організація в минулому році надала допомогу нікараґуанським борцям за свободу у висоті 4 міл. дол. Всі гроші були зібрані як добровільні пожертви. За словами Л. Тіппена, справа про допомогу ангольським патріотам, які борються з комуністичним урядом, буде вирішена під час зустрічі з представниками ангольських партизанів Голденом Роберто, яка має відбутися в Мемфісі, Тенн.

МІСЬКІ, СТЕЙТОВІ і федеральні слідчі комісії вже кілька місяців ведуть розслідування корупції в нюйоркських управліннях, аґенціях і бюрах. Досі обвинувачення були висунені проти чиновників, зв'язаних з бюром в справах боротьби з порушенням правил паркування авт. Цими днями мангеттенський окружний прокуратор Роберт Морґентав обвинуватив в хабарництві Джана МекЛафліна, який очолював систему нюйоркських міських шпиталів. Дж. МекЛафліна обвинуватили в тому, що він взяв хабар у висоті 150,000 дол. від медичної консультативної компанії, яка відтак отримала високоплатні контракти від міста.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗАПЕРЕЧЕННЯ багатьох високопоставлених чиновників Пентагону, директор Сі-Ай-Ей Вілліям Кейсі наказав змінити систему спостереження за підземними випробуваннями нуклеарних пристроїв у Совєтському Союзі. Ці зміни дадуть змогу більш точно визначити силу вибухів і мати точніші докази того, чи порушує Совєтський Союз встановлену межу їх потужности. Американські вчені кажуть, що при випробуванні нуклеарних пристроїв на совєтському полігоні утворюють ся сейсмічні хвилі значно більшої сили, ніж при випробуваннях, які проводяться в Неваді.

В ОПУБЛІКОВАНОМУ цими днями звіті Крайового бюра перепису, в президентських виборах 1984 року взяло участь 60 відсотків американців віком від 18 років і вище, що свідчить про збільшення активности виборців у З'єднаних Стейтах Америки. Бюро перепису відзначає, що, починаючи з 1964 року, активність виборців увесь час зменшувалися. У виборах 1980 року взяло участь лише 59 відсотків управнених виборців. Хоч збільшення на один відсоток і незначне, але треба підкреслити, що збільшення було перше за 20 років.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Культобмін поширюється

Адміністрація президента Роналда Реґена вирішила поширити культурний і науковий обмін також на сателітні країни Східньої Европи, з чого скористають тільки комуністичні країни, а З'єднані Стейти Америки будуть змушені витрачати астрономічні суми на збільшення службовців ФБІ, завданням яких буде слідкувати за додатковими аґентами Москви і її „альянтів" в Америці.

За два тижні до Праги в Чехо-Словаччині поїде Розанна Л. Риджвей, асистент державного секретаря для европейських справ, щоб там підписати з комуністичним урядом, найвірнішим Москві, новий договір про культурну й наукову виміну. Договір відкриє для Чехо-Словаччини двері для висилки до ЗСА багатьох мистецьких одиниць і екіпи науковців. Таку нагоду Чехо-Словаччина мала тільки перед Празькою весною, тобто перед совєтською інвазією в 1968 році.

В тому самому часі офіційні речники Адміністрації повідомили, що Уряд ЗСА застановляється над поширенням такої ж культурної виміни з Польською Народною Республікою, що означатиме також знесення всяких економічних санкцій проти Польщі, які були накладені після проголошення воєнного стану в 1981 році і ліквідації вільної робітничої профспілки „Солідарність" урядом Войцєха Ярузельского. Минулого місяця Варшаву відвідав Волтер Стоссел, колишній заступник державного секретаря ЗСА і амбасадор в Польщі. Державний секретар Джордж Шулц вислав Стоссела із спеціяльною місією до Польщі, щоб він там на місці перевірив можливість відновлення культурних й наукових зв'язків між Польщею і ЗСА.

Після розмови з першим секретарем комуністичної партії і президентом В. Ярузельским та примасом Польської Римо-Католицької Церкви кардиналом Юзефом Ґлемпом, В. Стоссел полетів до Риму і там був прийнятий Папою Іваном Павлом II на спеціяльній довшій авдієнції. Пізніше появилися інформації, що він і Папа також заторкували справи поглиблення зв'язків ЗСА з Польщею.

На черзі буде правдоподібно Болгарія, яка веде досить холодну у відношенні до ЗСА політику, пристосовуючись до офіційної лінії Москви, але з болгарської столиці сиґналізують бажання болгарів нав'язати із ЗСА культурну й іншу виміну. Румунія і Мадярщина, також члени Варшавського Пакту, вже віддавна втішаються більшою свободою в ЗСА і економічними користями. Все це й інші справи були обговорені між президентом Р. Реґеном і совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим в Женеві на так званій вершинній конференції. Дж. Шулц особисто відвідував в грудні минулого року Мадярщину і Румунію, щоб підкреслити прихильність ЗСА до цих двох комуністичних держав.

Немає сумнівів, що Москва і її сателіти відповідно використають теперішню ситуацію культобміну для поширення не тільки своєї культури, але також своєї пропаґанди проти Америки.

Володимир Я-ів

СПРАВИ ПОНЕВОЛЕННЯ НАРОДІВ СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ В ПОЛЬСЬКІЙ ПРЕСІ

II.

Автори статті — однак не поділяють тих міркувань, тому що, на їх думку, не можна здобути самостійности, приспавши чуйність наглядачів. Вони уважають, що тільки збройний протест уярмлених народів — принесе політичні і моральні удари їхній диявольській системі.

Спроби видістатися з-під російського поневолення увінчаються успіхом лиш тоді, коли поневолені народи Східньої Европи разом виступлять проти спільного ворога. Росіяни в сфері їх впливів за всяку ціну стараються не допустити до співпраці поневолених народів, щоб у них не зродився дух солідарности. Автори статті звертаються до народів — об'єднати всі свої сили, щоб якнайскорше звільнити себе від домінації російсько-комуністичної системи. Йдеться про це, щоб не тільки усунути зло, але забезпечити себе перед злом, яке може загрожувати майбутньому. Але на те, щоб створити таку будучність, щоб при здобуванні своїх прав, ми розраховували тільки на свої власні сили, а не на милосердя інших. У світовому укладі Східня Европа повинна стати осередком такої сили, щоб збудити респект, а не апетит на її поневолення.

Автори статті вірять, що поміж поневоленими народами існує велике бажання, щоб створити таку спільноту, яка б була аванґардом у побудові спільноти вільних народів, яка, здобувши незалежність, далі творила родину народів, в якій на зразок народів Західньої Европи не буде домінуючих і поневолених, не буде експлуататорів і експлуатованих. Бож тільки така спільнота, визволена з-під російського поневолення і, маючи повну свободу на відтинку політичному в стосунках міжнародних, може відкрити перспективу з'єднання і піднесення престижу цілої Европи, сьогодні роздертої і упокореної.

Уярмлені народи повинні з'єднати свої сили не тому, щоб загрожувати іншим, але тому, щоб їм ніхто не загрожував; не тому, щоб панувати над іншими, але тому щоб ніхто не панував над ними. Сьогодні наступає криза в совєтській системі, наближається упадок поялтанської Европи, а причиною цього стану є система большевицька, яка накинена поневоленим народам не виправдала себе. Ця система стрічається з частими спротивами і бунтами і тут скупчуються дві сили — бунт проти російського панування і спротив комуністичній системі. Російська домінація не уступає сама, і тому єдиною тут альтернативою є далі боротись, щоб осягнути остаточну ціль — незалежність від комуністичної Москви.

Деякі політики суґерують, щоб залишити змагання за самостійність і чекати на спротив росіян, які самі живуть в тій системі, і які колись постануть проти цієї нелюдської системи. Автори статті перестерігають перед такою стратегією, не тому що нічого доброго не можна сподіватися від поневолювачів, але тому, що важче є рахувати на спротив наглядачів, які можуть принести неволю в іншому виді. Автори стверджують, що деякі народи з обширу Східньої Европи живуть у ненависті один до одного, яка створилась на протязі віків. Вину за цей стан сусідських взаємовідносин несе польський нарід —кажуть автори.

Підпільні організації в Польщі закликають поневолені народи до єдности і то не тільки в їхніх окупованих країнах, але також закликають до єдности на еміґрації. Вони уважають, що народи Східньої Европи лучать не тільки спільні політичні інтереси, але також глибша пов'язаність, якою є християнізм, як моральний фундамент західньої цивілізації, — спільний для народів Східньої Европи. Християнізм для цієї частини Европи є не лиш моральним символом спільної минувшини, але головним чинником у боротьбі за релігійні права, за людську і національну гідність. Ці, Богом дані права повинні бути респектовані в будуччині, за які розіграється затяжна баталія, — за це, чи народи Східньої Европи стануть спільнотою народів, чи розбитими відокремленими стадами...

Мариво комунізму, яке видніло в Европі, можна сказати, проминуло, а демократичні ідеї Західньої Европи поширюються тепер по країнах з комуністичними режимами. На підставі звідомлень політичних аналітиків Західньої Европи, — можна сказати що комуністичні партії на цих обширах підупадають. Про ці проблеми,які заіснували в комуністичних партіях Західньої Европи, згадує Джеймс М. Маркгам, у своїй статті, що появилась в „Ню Йорк Таймсі" 3-го лютого ц.р., під наголовком „Криза серед західніх комуністів". Автор статті покликається на ствердження колишньої комуністки, члена комуністичної партії Франції — Джан Елленштайн, яка каже, що партія французьких комуністів втратила підтримку в народі, а спад в членстві вона вважає злосливим раком, який нищить організм організації.

На підставі вищеподаних і обговорених питань, у зверненні підпільних організацій, можна сказати, що будучність не належить до тих, які накидають світові ганьбу неволі, а до тих, які готові боронити свою свободу, свої національні і людські права.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про продану наречену

В останніх тижнях наше американське оточення приготовлялося на свій спосіб до святкування Великодня, а з тим ми мали на кожному кроці зразки комерційних приґадок про близькі свята. Хоча Великдень у західньому світі не стоїть у ніякому порівнянні до Різдва як комерційно найважливішого часу в цілому році, але і перед Великоднем завжди жадні заробітку промисловці шукають за можливістю продати щось публіці. Ранішими роками-це були, звичайно, різного роду шоколядові зайчики, курочки і яєчка, які з „принципу" купували всі бабуні та матері для своїх дітей.

Від декількох років на американському ринку появилися, однак, зовсім нові і несподівані можливості получені із Великодніми святами. А ці можливості дали їм в руки українці своїми оригінальними і так характеристичними для нашого народного мистецтва писанками.

Спершу ми показували зразки писанок лише в наших музеях чи крамницях. Відтак почали наші писанкарки давати публічні покази, як це робиться. А далі пішли підручники в англійській мові як писати писанки, з відповідним знаряддям і фарбами та відкриті широко для чужої публіки курси писання писанок.

І так рік за роком ми виставляли на продажу найкращу і найбільше українську писанку „наречену", аж її уже зовсім продали чужим.

У висліді — де лиш ми тепер не поглянемо — маємо писанки: у крамницях, банках, чужих музеях на знімках в часописах, книжках і на американських великодніх картках. Часом при тому зазначено, що ці писанки українські — а часом ні.

Ба, що більше, з кожним роком росте число не-українців, які на підставі українських вказівок, при допомозі українських курсів та українських писанкарок вивчили це мистецтво і тепер вкладають у нього свої неукраїнські елементи. Ми бачимо наслідки того у цих карточках, що скрізь продають на виставках, нібито писанок, ми бачимо у доборі барв і в узорах, що їх вифантазовують нові „специ" писанок.

Ось так в захваті поширити наше народне мистецтво серед чужинців ми і не зчулися як його з легким серцем продали.

І тепер вже того не завернути і не задержати, як кожен, що має охоту на легку руку, може репродукувати „нашу не-нашу" писанку і зовсім не мусить її називати українською.

О—КА

Орест Корчак-Городиський

ФІНАНСОВА СИЛА — ПОЛІТИЧНА СИЛА

Немає дня, щоб до кожного з нас не надходили різного роду реклями не тільки товарів, але й користей з услуг тієї чи іншої фінансової установи. Всі ті пропагандивні листи стараються переконати, що тільки вони можуть принести найбільші користі. Найчастіше в таких пропагандивних памфлетах пропонують деякі привабливі дарунки, які для багатьох є тою притягаючою силою.

Реклями в ЗСА користується різними наймодернішими засобами, яка допомагає підприємствам чи фінансовим установам здобувати поважні успіхи.

Коли 35 років тому новоприбулі українські іміґранти розпочинали творити свої фінансові установи — Кредитові Кооперативи „Самопоміч", то найкращою реклямою була чесність і фаховість організаторів. Під цим оглядом наші члени не зазнали розчарувань. Всі разом раділи успіхами, а члени були вдоволені з услуг. Великою допомогою для членів була можливість розмовитись рідною мовою, та одержати якнайкращі поради. З бігом часу аґенди кредитових кооператив поширились і сьогодні дорівнюють своїми услугами банкам.

Кожний з нас, членів кредитівок (така є популярна назва), добре пригадує собі ту велику радість, коли дирекція на Загальних Зборах звітувала про осягнення одного мільйона. Хоч члени кредитівки — коли читають американську пресу привикли були до слова мільйон, бо не раз читали про мультимільйонові фінансові успіхи деяких фінансових чи індустріяльних підприємств, то все ж таки той перший мільйон став гордістю громади. Це був наявний доказ, що громадяни знали вартість ощаджування і доцінювали „бизнесові" здібності дирекції, яка вміло робила не тільки інвестиції, але і приходила з так потрібною фінансовою допомогою у виді позичок для своїх членів та датків на громадські потреби.

Згадка про цей мільйон — це приємний спогад минулого. За першим мільйоном пішли дальші — сьогодні, без спеціяльного захоплення отримуємо нові „мільйонові" успіхи.

Зрозуміло, що з ростом кредитівки-каси зросло число працівників і технічне вивінування. Сьогодні компютори стали конечністю. Це все є самозрозуміле, саме життя заставило робити уліпшення.

З приємністю треба підкреслити, що кредитова кооператива (Кредитівка-Каса) „Самопоміч" в Чикаґо не була єдиною, що так гарно розвинулася. Крім кредитівки в Чикаґо, маємо „мільйонерів" в інших містах ЗСА, де є більші скупчення українців.

Маючи гарний досвід із організаційної побудови українських кооператив хоч і не фінансових в Галичині, також і на новому терені нашого поселення постають зразу Крайові Централі, а з заіснуванням СКВУ завершено структуральну побудову Кредитових Кооператив централею, якою є Українська Світова Кооперативна Рада. З приємністю хочемо підкреслити, що активні, провідні члени кредитівки з Чикаґо — її члени основники, стали провідними діячами у цій кооперативній надбудові „піраміді".

Немає свідомого члена наших громад, що не радів би таким ростом нашої кооперації. Правда — ріст накладає також і певні обов'язки на поодинокі клітини тої пірамідальної будови.

Не легко зробити якийсь єдино правильний висновок, як найкраще для громади і самих членів є орудувати нагромадженим капіталом. Дехто може прийти до фальшивого висновку, що наші кредитівки повинні фінансувати громадські почини і жертвувати поважні суми на громадські цілі. В тому криється деяка небезпека. Кооперація все піддержувала індивідуальну ініціятиву, але тому що кредитівка оперує ощадностями своїх членів, то і фінансова політика мусить базуватися на обмежености й доцільності інвестицій як в громадському секторі, так і при уділюванні індивідуальних позичок членам. Не хочемо поминути мовчанкою факту, що не раз фінансові інвестиції не давали бажаного успіху.

Наша громада підсвідомо очікує якогось гігантського фінансового завершення успіхів нашої кредитової кооперації. В тому є також різного роду формальні перешкоди бо не раз стейтові чи крайові закони могли б стати на перешкоді плянам. Усе ж таки при здоровій економічній калькуляції, а найголовніше при цілковитому громадському заміренні, наша кооперація, враз з іншими українськими фінансовими установами, може осягнути поважні успіхи. Нема правдоподібно, нікого, що не признав би тому рацію, — всі ми розуміємо потребу громадсько-

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО КНИЖКУ ХЕЙФЕЦА

Читаючи рецензію Р. Кухара про „Українські силюети" Михайла Хейфеца, насувається питання, чому б не видати тих свідчень жидівського автора англійською мовою.

На наклепницькі статті деяких жидівських публіцистів треба б відповідати не оборонними заявами та спростовуваннями в українській пресі, бо хто з неукраїнців її читає, — але документами в англійській мові. Зокрема свідчення жидівських дисидентів про гуманність українських політв'язнів, про співпрацю між жидами і українцями в тюрмах і концентраційних таборах переконливіше спростували б постійні натяки на нібито „традиційний український антисемітизм", чи якусь особливу жорстокість українців, як усі наші заяви, якими заповнюються сторінки нашої преси.

Тому, так важливим було б видати англійською мовою книжку Хейфеца, статті А. Радигіна, Шіфріна та інших жидівських авторів, які друкувалися в „Сучасності", „Визвольному Шляху" та інших українських журналах.

Богдан Цимбалістий

Джеймсбурґ, Н.Дж.

ФЕЙЛЕТОН „НА ЧАСІ"

Не можу не подякувати ред. „О—КА" за її надзвичайно цікаву й цінну статтю „Про 3,000 пар взуття і кухонний ніж"". Погоджуюся з нею на 100 відсотків.

Думаю, що цей фейлетон саме „на часі", бо, дійсно, чимало з наших, не дуже давніх, „скитальців" захопилися крайнім матеріялізмом і вважають, що для людського щастя головне: мати якнайбільше грошей. Та ще, як дотепно написав „Лис Микита":

„А я так мало, не багато
Просив у Бога:
авта, хату..."

Було б бажано, щоб наші „грошолюби" отямилися вчасно та шукали в житті чогось вартнішого. Бо буває, що людина „прозріє", але запізно. Приходить до великого розчарування і морального заломання.

Лариса Дончук

Філядельфія, Па.

Юліян Мовчан

СУЧАСНА УКРАЇНА ОЧИМА ТУРИСТА

II.

Ще один клясичний приклад совєтського „гуманізму" та „піклування за людиною" навіть чоловік Олени — інж. Василь Хміляк. Прибувши до тієї самої Одеси, він подібно де вищезгаданої Марії в Києві, так само конче хотів відвідати свою понад 80-ти річну маму, яка, на жаль, мешкає не в Одесі, а в не так далекому місті Миколаїв. Та біда знову була в тому, що пан Василь не мав офіційного дозволу на поїздку до Миколаєва. Всякі докази, що у зв'язку з недавнім атаком серця його матері для неї було б дуже небезпечно їхати з Миколаєва до Одеси відвідати свого сина, якого вона не бачила вже багато років і якого, правдоподібно, вже більше ніколи не бачитиме, не переконали каґебівських „гуманістів". Не залишилося нічого іншого, як другому її синові, який живе в Україні, ризикуючи життям старої і немічної матери, привезти її з Миколаєва до Одеси і таким чином уможливити ще раз побачитися з своїм сином. При цій нагоді хотілося б запитати теперішнього „вождя народов СССР — таваріща Ґорбачова" — якщо вищеподані кілька випадків є те, що ви називаєте „совєтською гуманністю" та „гуманним ставленням до людини" — то що тоді у вашому розумінні є негуманність?

При цьому варто ще додати, що коли мати інж. Хміляка дісталася до свого сина в готелі, зайшла потреба знайти для неї бодай на одну ніч ліжко в готелі. Виявилося, що ліжка чи місця для неї „не було в готелі". Не залишалося нічого іншого, як матері лягти на ліжко сина, а син змушений був біля неї лягти спати на підлозі...

Цікаві й незабутні враження в наших туристів залишилися після відвідин Ялти — курортного міста, куди залюбки любить їздити „атдихать" совєтська буржуазія. Поперше, кажуть наші туристи, хоч Ялта і Крим територіяльно належить до УССР, проте там української мови не побачите. Написи є в російській, мадярській і навіть фінській мовах (видно, багато фінців туди приїжджає відпочивати), але лише не в українській. Подруге, готелі та купальні пляжі там ізольовані одні від одних і тому аби зайти на якийсь інший пляж, треба мати спеціяльний дозвіл. Закордонним туристам, які ніколи не були в Ялті чи навіть в СССР взагалі, совєтські пропаґандисти хочуть втовкмачити в голови, що Ялта — це курорт для трудящих і більше ні для кого. „Показуючи на величезний готель, — каже інж. Хміляк, — один з тих пропаґандистів сказав нам": бачите той будинок? Там тепер відпочиває 2,000 совєтських робітників". Але коли надворі вже потемніло, ми зі здивуванням помітили, що в тому готелі чи будинку не було жадного світла, як також нікого не було видно на бальконах і ніхто не купався в недалекому пляжі. Значить готель був порожній"...

Говорячи про мову, всі туристи зазначають, що українською мовою ще послуговуються і відповідають (якщо хтось звернеться такою мовою) в Львові, Тернополі, Києві. Щодо Одеси, та Криму, то там вже майже ніде не почуєте нашу мову, хоч не раз, як каже Василь Хміляк, з дива не можна вийти: людина на вигляд типового запорізького козака, відповідає нам на „апщепанятном"...

Цікаві враження висловила студентка Оля Хміляк — доня Василя та Олени Хміляків. Їй так само подобається Україна, її природна краса, гаї поля, як також дуже приємно їй було зустрітися із своїми ближчими і дальшими родичами. „Але, — тут-же додає Оля, — люди там виглядають якимись змореними, змученими і виснаженими... Рідко можна бачити веселу й невимушену посмішку..." Подібно до багатьох інших спостерігачів, Оля також зазначає, що люди в Україні виглядають старшими на свій вік.

Так само має дещо сказати про свої враження з поїздки в Україну ще інша студентка — Катруся Мартинюк, яка разом з групою 25-ти українсько-американських студентів мала змогу в минулому році відвідати деякі міста України. Будучи вже заздалегідь поінформована про стан в сучасній Україні, Катруся вже більш-менш знала, чого там можна сподіватися і як треба сприймати все те, що там їм говоритимуть. „Вони нам ввесь час хотіли показувати різні пам'ятники „невідомого солдата", „отечественной войни", музеї большевицької революції і т.п. але це нас мало тішило, бо ми хотіли бачити те, що ми хотіли... Також совєтським політрукам не подобалося, коли ми їм давали такі питання, які їм були „не по-нутру"...

Деякі туристи нарікали, що, ступивши на совєтську землю, за ними ввесь час ходили по п'ятах аґенти КҐБ. Одна з туристок розповіла про такий факт. Прибувши до Львова, вона забажала відвідати могилу композитора Івасюка на Личаківському цвинтарі. Але біда була в тому, що вона також була ввесь час під наглядом тайняків. Тоді їй одна приятелька порадила зробити таку річ: ідучи на цвинтар, вона по дорозі повинна покласти одну квітку на могилу поганої пам'яті Ярослава Галана — відомого вислужника Москви, якого українські партизани забили ще під час першої большевицької окупації Галичини в роках 1939-41 і могила якого міститься праворуч зразу, як тільки прийти на цвинтар. Цей нічого не зобов'язуючий вчинок може навести тайняка на думку, що туристка є „прогресистка" і тому він пізніше дасть її спокій. І наша туристка так і зробила. „І чи ви могли б повірити, — каже вона, — поклавши квітку на могилу Галана і пішовши далі алеями цвинтаря, я вже не бачила більше за собою тайняка".

Цікаві спостереження чи враження із своєї поїздки в Україну подала молода пара студентів із Фльориди — Сем та Ріта Будники — брат і сестра.

— Наші батьки, — сказали вони, — вирішили нас післати в екскурсію до СССР тому, що мій батько бажав аби, так би мовити, з перших рук ми могли довідатися, як на практиці виглядає захвалюваний комунізм. Ми знали, що в наших коледжах ми в дійсності цього ніколи не довідаємося.

Не буду всього переповідати, що оповіли Сем та Ріта — для цього тут нема місця. Наведу лише дещо з їхніх вражінь.

— З того всього, що ми там бачили, — сказали вони, ми зробили досить песимістичні висновки. Загально кажучи, Совєтський Союз є ще й досі нуждення країна, хоч багато людей, які проживають там, з вини брехливої пропаґанди свого уряду не знають, як в порівнянні до людей в інших країнах вони нужденно живуть... Мандруючи у свій вільний час по вулицях та парках совєтських міст, ми вже по обличчях людей, наче в дзеркалі, могли бачити, як ті люди живуть. Дуже багато там жінок замітає вулиці, копає канави або виконує інші тяжкі роботи, і може через це вони виглядають передчасно старі... Також багато людей почуває себе заляканими, правдоподібно оправдано терплять на комплекс переслідування. Пригадуємо такий випадок: у Києві юнак років 18 на одній з вулиць підійшов до нас. Почувши, що ми розмовляємо англійською мовою, був радий, що має змогу перекинутись кількома реченнями англійською мовою, яку він вивчає. Прощаючись, він дав нам свій номер телефону, одночасно підкресливши, щоб ми до його не телефонували з готелю інтуриста. „Ви напевно розумієте, чому я це зазначую", — додав він. Очевидно, ми його добре розуміли.

— У ресторанах, — кажуть далі Сем та Ріта, — працівники працюють повільно й недбало. Якби вони так працювали в ЗСА, їх тут напевно довго не тримали б при праці. Працюють вони там так тому, що незалежно, як будуть працювати, платня буде та сама... Хоч совєтський уряд дуже уболіває за, мовляв, незавидною долею т.зв. меншин („майноріті") в ЗСА, проте ми бачили, що там, в СССР, справа з національними меншинами ще гірша — особливо піддаються пониженням та дискримінації цигани... Звичайно, ми розуміємо, що в ЗСА також не все є перфектним. Але ми можемо критикувати наш Уряд одночасно знаючи, що за це ми не попадемо на Сибір, чого аж ніяк не можна сказати про громадян СССР. Живучи в Америці, ми часто не усвідомляємо собі і не дооцінюємо почуття вільної людини, яка може говорити що хоче, може їздити куди хоче. і т.д. Побувши в Совєтському Союзі, ми тим самим ще в більшій мірі оцінили ґарантовані конституцією ЗСА наші права на висловлення своїх поглядів, права на вільну пресу, на подорожі і т.д. і т.д. і ми дуже горді з цього. І тому ми цілком погоджуємося з нашим батьком, який сказав, що кожен американський „тінейджер" повинен побувати в СССР бодай три тижні. Після того такий юнак чи юначка напевно інакше оцінить все те, що він або вона мають у нашій країні.

Кінець.

ЗАЯВА

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ І ОРГАНІЗАЦІЙ

В рамках традиційного наступу на український народ, який прагне до державної незалежности, комуністична Москва провела в останніх двох десятиріччях великий погром провідних діячів українського визвольного та правозахисного руху в Україні. Московські комуністи намагаються зламати їх в'язницями, концентраційними таборами і т. зв. психіятричними закладами. Керівники російської імперії сподіваються, що, позбавивши наш народ його духових провідників, як і діячів інших неросійських народів, вони зламають його прагнення до свободи і таким чином здійснять свої народовбивчі пляни. На службу такій терористичній політиці поставлено також такі засоби, як нищення історичної пам'яті народу, його традиції, ширення наклепів на його провідників.

Українська діяспора знаходиться поза фізичною контролею кремлівських вождів. А втім, громадська, культурна, наукова, освітня та політична діяльність українців, що живуть у країнах Заходу, доходить до наших братів на рідних землях, що радіють кожним вільним українським словом, кожним нашим досягненням в різних галузях життя. Цим виявом української сили Москва може протиставити тільки наклепи, очорнювання, об'єктом яких є впродовж десятиріч провідні постаті українського народу, включно з ієрархами Української Православної та Католицької Церков. Зокрема Москва намагається очорнити перед світом і перед молодим українським поколінням революційно-визвольну боротьбу українського народу під час Другої світової війни. Для цього московсько-комуністична аґентура використовує з одного боку спроби налагодження взаємин між ЗСА і СССР, з другого — теперішні акції розшуку німецьких коляборантів, які ведуть окремі державні установи Америки й Канади та працівники засобів мосової інформації Заходу. В рамках цих акцій беруть на підозру сотні українців, „докази" проти яких фабрикує та зручно підкидає Москва.

Останнім часом совєтські чинники на терені СССР та їх свідомі чи несвідомі поплентачі і союзники поза тереном СССР, кожний з них з їм відомих причин і мотивів ще більше загострили свою неперебірливу в методах і засобах антиукраїнську акцію. Зокрема вони спрямували свій наступ проти видатних діячів і організаторів революційно-збройної боротьби в час Другої світової війни, яка почалася ще з часу проголошення самостійности Карпатської України в 1939 році і яка розгорнулася пізніше в різних формах спротиву і в діях різних збройних формацій, зокрема в діях Української Повстанської Арії на наших землях під час німецької та совєтської окупацій на України.

Водночас у цій кампанії проти українського визвольного руху і його діячів Москва зручно використовує окремі непоінформовані або ворожі українському народові елементи західніх суспільств, зокрема преси Америки й Канади, а також деякі кола жидівської діяспори.

Свідомі традиційних метод наступу Москви на леґітимні прагнення українського народу, їх намагання знеславити нашу історичну традицію, нашу визвольну боротьбу та її провідників, ми розцінюємо теперішній посилений наступ московської аґентури, як чергову спробу послабити сили українського опору на батьківщині і внести розклад серед української громади на Заході. Ми закликаємо українську громадськість солідарно протиставитися цьому наступові і підтримати всілякі заходи оборони імени українського народу.

За Президію
Конференції Українських Політичних
Партій і Організацій

Зенон Городиський
голова

Петро Байбак
секретар

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку, Н. Й.
запрошує Українське Громадянство
на **ВЕЧІР** на пошану
БОГДАНА КРАВЦЕВА
що відбудеться
в суботу, 12-го квітня 1986 р., о год. 5-ій дня в домі НТШ в Ню Йорку, Н. Й.
при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями
УЧАСТЬ БЕРУТЬ:
проф. Василь Лев, д-р Остап Тарнавський, ред. Іван Кедрин-Рудницький і мґр Орест Кебапо

Фільм...

(Закінчення зі стор. 1)

Члени комітету на тлі трофеїв (зліва): проф. Ю. Даревич, д-р О. Винницький, В. Кирилюк, проф. Янішевський, адв. Б. Онищук проф. В. Ісаїв, д-р М. Кушпета (бракує д-р П. Смильського)

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
ВІДДІЛ ТОРОНТО
ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНЕЦЬ РОКУ
1985
КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ
ГОЛОДУ УКРАЇНИ
ГОЛОВА: ПРОФ. В.ЯНІШЕВСЬКИЙ
ЧЛЕНИ: ПРОФ. Ю. ДАРЕВИЧ
ДР. О.ВИННИЦЬКИЙ
ПРОФ. В. ІСАІВ
ПОЛК. В. КИРИЛЮК
ДР. М. КУШПЕТА
АДВ. Б. ОНИЩУК К. Р.
ДР. П. СМИЛЬСЬКИЙ
ЗА ВИПРОДУКОВАННЯ ТА
РОЗПОВСЮДЖЕННЯ
ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ФІЛЬМУ
"ЖНИВА РОЗПАЧУ"
22-ГО СІЧНЯ 1986 — ЗА УПРАВУ — ТОРОНТО, КАНАДА
ІНЖ. Я. СОКОЛИК, ГОЛОВА — ІНЖ. БУБЕЛА, СЕКРЕТАР

Грамота Комітету Українців Канади „Українця року 1985" призначена для Комітету Дослідження Голоду в Україні.

30-го жовтня до 3-го листопада 1985 року, фільм Жнива розпачу" одержав три нагороди: „Ґолден шов аворд оф екселенсі" за найкращу оригінальну музику, яку до фільму скомпонував композитор Зенон Лавришин з Торонто п.н. „Елегія на віолончелі"; Спеціяльна нагорода жюрі, яку члени жюрі признали фільмові, як найкращому документальному фільмові в Канаді, зробленому у 1984 році ; „Нагорода канадської спадщини ім. Антонети Криски" за визначний твір історичного характеру, пов'язаний з канадцями та їх спадщиною.

Усі нагороди для Комітету Дослідження Голоду в Україні вручено під час урочистого бенкету присутньому фінансовому секретареві комітету Василеві Кирилюкові.

На Міжнародному фільмовому і телевізийному фестивалі в Ню Йорку, що відбувся від 5-го до 15-го листопада 1985 року фільм „Жнива розпачу"отримав дві особливо високі нагороди: першу нагороду — золоту медалю в категорії документальних фільмів і велику нагороду — срібну чашу, трофей, як найкращий з-поміж 837 зголошених фільмів в категорії телевізийних розвагових і спеціяльних програм. Обидві нагороди на тому престижевому фестивалі, у якому беруть участь найбільші телевізійні станції цілого світу, в імені комітету прийняв його член, адвокат Богдан Онищук.

На міжнародному фестивалі у Монтреалі, Канада, фільм отримав вирізнення серед найкращих коротко-метражних фільмів у вересні 1985 року. На святковому вечорі вирізнення фільму „Жнива розпачу" був один з його режисерів Ю. Луговий.

Немає сумніву, що таких численних нагород і вирізнень на міжнародному форумі досі не мав ніодин фільм української продукції. Тут в першу чергу признання Комітетові Дослідження Голоду України під головуванням проф. Василя Янішевського і усім його членам, що з таким завзяттям і послідовністю працюють усіми силами, щоб поширити серед не-українців давно промовчану правду про Великий голод в Україні у роках 1932-33.

Українці Канади, зрозумівши величезну працю комітету, на бенкеті з приводу свята державности і соборности України 22-го січня 1986 року надали усім членам комітету в особах проф. В. Янішевського, проф. Ю. Даревича, проф. В. Ісаїва, Василя Кирилюка, д-ра Миколи Кушпети, д-ра Петра Смильського, адвоката Б. Онищука і д-ра Остапа Винницького нагороду „Українця 1985 року".

Здається однак, що працю Комітету зуміли належно оцінити всі вільні українці, які бачили фільм та знають з яким вкладом гроша та праці він був виконаний.

Але згідно з інформаціями д-ра О. Винницького, перед комітетом стоять нові, намічені ним завдання, які знову вимагатимуть великої праці та великих фондів. Комітет плянує розпочати працю над фільмом п.н. „Україна у Другій світовій війні", а рівночасно записавій відобразити на фільмовій стрічці історію винищення українських інтелектуальних діячів совєтським режимом. Важливість зреалізування цих двох проєктів кожному ясна, бо щораз менше поміж живими свідків цих подій, трагедій і втрат та треба поспішати, щоб використати їхній матеріял. Тому комітет поставив собі амбітне завдання цей проєкт закінчити у наступних двох роках.

Не закінчилася також праця зв'язана із поширенням фільму „Жнива розпачу". 16-го березня 1986 року фільм був висвітлений на телевізійній мережі Сі-Бі-Сі з Монтреалю французькою мовою і тим він мав величезний вплив на публічну опінію, тому, що ніде, так, як на телевізії не здобувається широке коло глядачів.

Все це великі проєкти, які комітет вміє добре реалізувати. Він однак потребує повної моральної і матеріяльної підтримки цілої української спільноти і ця підтримка йому вповні належиться.

ЧЛЕНИ УПРАВИ

У вістці п. н. „Нюарк жертвує 150,000 дол." („Свобода" ч. 60 з суботи, 29-го березня) до складу Управи слід додати ще Е. Цяпку і М. Дереша, які є на знімці.

ЧОРНА АКТИВІСТКА у Південно-Африканській Республіці Вінні Манделя, чоловік якої був свого часу засуджений на доживотню тюрму за вбивство, повернулася до своєї хати в місцевості Совето. Досі уряд білої меншости не давав їй дозволу жити в рідній місцевості з огляду на можливість заворушень.

ПОДЯКА

28-го грудня 1985 року відійшов у Вічність

бл. п. д-р

НИКОЛА ГНАТЧУК

похований на кладовищі „Воскресіння", Мт. Клеменс, Миш.

Цією дорогою складаю щиру подяку оо. Василіянам, о. Константинові і о. Димитрієві Височанським та о. Севастіянові Саболеві, за літургійні відправи та промови.

Рівнож дякую за прощальні слова д-рові П. Джулеві в імені Лікарського Товариства, в яких вказав на тяжкий шлях Покійного, п. Славі Крук від приятелів та пл. сен. І. Королеві від Пласту і молоді.

Рівнож дуже вдячна д-р Марусі Бек, за її, від серця і душі виголошене слово на трапезі.

Сердечно вдячна Любчикові і Стефі Яківчикам з Торонто за їх перебування через три дні в нашому домі через цей болючий час.

Дякую п. Нусі Хомин о д-рові Евгенові Недільському з Лайми, Огайо, дружині д-р Масика Надії і п-ні Анні Василишин з Толідо, Огайо та п-ву Р. і Дарії (з Решетилів) Ротге з Ен Арбор, Миш.

Безмірно вдячна нашим дорогим сусідам, як П-ву Михайлові і Людвіці Томинам і п. М. Цісарук за щоденні відвідини і піклування мною.

Дякую панам В. Кучереві і С. Феденкові за зорганізовання хористів хору „Трембіта" і церковного хору з церкви св. Йосафата на жалобний і зворушливий спів.

Нехай Всевишній винагородить всіх своїми ласками.

Замість квітів на могилу Покійного зложили пожертви:

На ПАТРІЯРШИЙ ФОНД:
200 дол. — Родина Гнатчуків (в сороковий день смерти);
100 дол. — М. і І. Бек;
50 дол. — А. Василишин;
40 дол. — П. і Х. Липецький;
25 дол. — Т. Когут, д-р В. і М. Гуцуляк;
20 дол. — І. Грушкевич, С. і Е. Климишин, П. Луківський, А. Хомин;
10 дол. — Д. Березовський, П. і В. Гнатюк, О. і В. Захарій, С. Зубаль, І. Кучер, М. і Б. Лісовський, Н. і О. Лончина, П. і І. Прийма, Л. Пришляк, Р. і Г. Татарський.

На ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА:
200 дол. — Родина Гнатчуків (в сороковий день смерти);
100 дол. — Товариство Лікарів в Огайо;
35 дол. — ОУМ Пласт;
25 дол. — П. Лагола;
20 дол. — М. Зарицька, Б. і Л. Казевич, Б. і С. Кордуба, І. і С. Король, Я. і Л. Цісарук;
15 дол. — П. Капітанець;
10 дол. — Е. і В. Бернич, М. і М. Михальчак, Д. Ременюк, І. Совірка, З. Томків;
5 дол. — В. Кахній, Р. Куропась.

На ТОВАРИСТВО РІДНА ШКОЛА:
100 дол. — Родина Гнатчуків (в сороковий день смерти);
50 дол. — Н. Масик, Е. і Н. Недільський;
35 дол. — Д. Ротге;
25 дол. — Р. і М. Стефанюк;
20 дол. — С. і М. Григорчук, П. Китаста, Б. Крук, А. і М. Татарський, д-р В. Савчук, О. Я. і М. Ткачук, С. і А. Феденко, Б. і Б. Федорак, І. і Л. Шаєнко;
15 дол. — Б. і М. Дяків;
10 дол. — Б. і В. Андрушків, В. і М. Дигдало, Я. Кривий, Р. А. Рудницький;
5 дол. — М. і Л. Томин, Й. і К. Шулик.

На ГАРВАРДСЬКИЙ ІНСТИТУТ:
200 дол. — О. і Л. Біланюк;
200 дол. — Я. і Я. Зубаль.

На ПЛАСТ — 100 дол. — Родина Гнатчуків (в сороковий день смерти).

На ЦЕРКВУ в ЛЮРДІ — 100 дол. — Р. і М. Гладкий.

На ЦЕРКВУ СВ. ЙОСАФАТА в КЛІВЛЕНДІ — 50 дол. — І. і І. Текля.

На КОМІТЕТ ОБОРОНИ ПРАВ В УКРАЇНІ (АОППУ) — 50 дол. — І. і І. Текля.

На МУЗЕЙ СУА в НЮ ЙОРКУ — 25 дол. — В. і С. Надраґа, 20 дол. — М. Цісик.

На СЛУЖБИ БОЖІ:
20 дол. — Д-р П. Джуль;
10 дол. — Т-во Рідна Школа, Й. Бевцик, М. і О. Климишин, Г. і К. Озарків, М. Цісарук.

Дружина ІРИНА ГНАТЧУК з родиною

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього дня 15-го листопада 1985 року відійшов від нас у Вічність
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК І ТАТО

бл. п.

Діонізій Смотрич

Цією дорогою хочу зложити найщирішу подяку Всім, що зложили нам співчуття особисто чи письмово, за пожертви на Служби Божі і добродійні цілі замість квітів на могилу, зокрема Членам Екзекутиви УНС, співробітникам УНСоюзу та В-ва Свободи.

Щире Спасибі.

Дружина — ОЛЕНА СМОТРИЧ
зі синами

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої Найдорожчої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ І СЕСТРИ

бл. п.

МАРІЇ ГАРМАТІЙ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДОЮ

в суботу, 12-го квітня 1986 р., українська католицька церква Непорочного Зачаття ПДМ в Маямі, Фл. — год. 11-та ранку;
в неділю, 13-го квітня 1986 р., церква св. Миколая у Вотерліт, Н. Й. — год. 9-та ранку;
в понеділок, 14-го квітня 1986 р., церква св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. — год. 7:15 ранку.

Про молитви за спокій Душі Покійної просить

РОДИНА

З глибоким смутком повідомляємо
Родину, Приятелів і Знайомих,
що у четвер, 3-го квітня 1986 року, вранці, несподівано

відійшов у Вічність на 54-му році життя

наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ І ШВАҐЕР

бл. п.

Михайло Яблонський

актор і режисер українських театрів

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю, 4-го квітня 1986 р., о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні Senko Funeral Home, 213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться у суботу, 5-го квітня 1986 р. в 9-ій год. ранку, з церкви св. Духа при 160 N. 5th Street, Brooklyn, N.Y. на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишив у глибокому горю:
дружину — ЛЕСЮ
синів — МИХАЙЛА І ЯРОСЛАВА
маму — ЕВДОКІЮ
сестру — ҐЕНЮ зі шваґром ПЕТРОМ
і з дітьми ОКСАНОЮ І ЛЯРИСОЮ
тітку — АННУ НАЛИВАЙКО
тещу — МАРІЮ МЕНЦІНСЬКУ зі сином
ВОЛОДИМИРОМ і сестрою ВІРОЮ
та ближчу і дальшу Родину в Америці, Канаді, Англії й Україні

Замість квітів просимо складати на Український Музей в Ню Йорку і на Українську Церкву в Люрді.

Фінансова...

(Закінчення зі стор. 2)

го замирення, тож маючи візію світлого економічного розвитку, стоячи перед Загальними зборами підставової клітини кооперативної „піраміди" мусимо докласти старань до повного упорядкування нашого громадського сектора, а маючи сильний фінансовий сектор станемо побажаними партнерами на місцях нашого поселення. Ми мусимо зрозуміти, що ми можемо осягнути ще більші успіхи, але не сміємо витрачати час і енергію на непродуктивну дію.

Прихід молодого фахового покоління дає запоруку, що „проблеми" батьків щораз більше відходитимуть в забуття. Радісним явищем є те, що молоде, фахове покоління перебирає здорові почини „батьків". Наша кооперація зможе осягнути поважне економічне значіння, якщо бодай 50 відсотків тих, що не включилися в кооперативну систему — стане членами. Більші вклади, більші обороти, більші зиски — більші пожертви на громадські цілі.

Кожна організація ставить собі якийсь клич для діяльности. То ж кличем української кредитової кооперації на рік 1986/1987 хай буде: „Економічна сила української громади — буде політичним значінням в країнах і місцях нашого поселення".

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Філядельфійської Округи

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 2-ій по пол. в залі Дому Округи у Філядельфії, Па. при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

До участи в зборах є запрошені члени Окружної Управи, всі Відділові урядовці і делеґати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430 і 479

ПРОГРАМА ЗБОРІВ

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1986 р.
9. Доповідь д-ра ІВАНА О. ФЛИСА, головного предсідника УНС
10. Запити до представника Екзекутиви
11. Схвалення пляну праці на 1986 р.
12. Різні справи й закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС
Василь Пастушок, головний радний УНС

По нарадах буде перекуска-гостина для учасникі зборів.

За Окружну Управу:

Петро Тарнавський, *голова*

Іван Данківський, *касир* — **Дмитро Федорійчук**, *секретар*

Клівленд і околиця!

В неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 4-ій по пол. в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького при 5720 Стейт Ровд, ПАРМА, Огайо

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу КЛІВЛЕНДСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи, урядовці, представники і делеґати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів

18 50 71 102 108 112 115 166 180 222 233 240 251 291 295 328 334 336 346 358 364

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Вибір Президії Зборів
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь заступниці головного предсідника ҐЛЬОРІЇ ПАШЕН
9. Устійнення та схвалення пляну праці на 1986 рік
10. Різні справи
11. Закриття Зборів

У зборах візьмуть участь

Ґльорія Пашен, заступниця головного предс. УНС
Тарас Шмаґала, головний радний УНС

За Окружну Управу

Мирослав Почтар, *секретар* — **мґр Василь Ліщинецький**, *голова*

Володимир Якимів, *касир*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Балтимор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в неділю, 13-го квітня 1986 р., о год. 2-ій по пол. в приміщенні дому „Самопомочі" при 239 Савт Бродвей у БАЛТИМОРІ, Мд.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх окружних і відділових урядовців та делеґатів на 31-шу Конвенцію Відділів таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтимор — 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1986 рік
9. Доповідь головного радного УНС ЄВГЕНА ІВАНЦЕВА
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У Зборах візьмуть участь:

Євген Іванців, головний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

БОГДАН ЯСІНСЬКИЙ, *голова* — **ОСТАП ЗИНЮК**, *секретар*

СЕМЕН МИХАЙЛИШИН, *касир*

НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ!

В четвер, 10-го квітня 1986 р., о год. 6:30 веч.

в залі Українського Спортового Клюбу при 122 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й. відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНС міста НЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦЬ

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та делеґати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 195, 200, 203, 204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 331, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад;
2. Ствердження правосильности зборів;
3. Вибір Президії;
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів;
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі;
8. Вибір нової Управи;
9. Слово УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС;
10. Плян праці на нову каденцію
11. Запити, внески і пропозиції;
12. Закриття зборів

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС

Закликаємо всі Відділи перед нарадами вплатити свої вкладки до каси Окружного Комітету.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Іван Флис, *почесний голова*

Микола Хоманчук, *голова* — **Олена Гентіш,** *секретар*

Лещатарські змагання КЛК

В суботу, 1-го березня ц.р., заходами Карпатського Лещетарського Клюбу на лещатарських теренах у Віндгемі, Н.Й., відбулися товариські змагання, в яких взяло участь вісім змагунок та 35 змагунів зі східнього побережжя.

Перед полуднем учасники змагались у крутобігу, а після полудня у великому крутобігу. Вечором цього дня в приміщеннях Лексінґтон готелю в Лексінґтоні, Н.Й., де задержалась більшість учасників змагань, відбулась спільна вечеря для учасників і гостей, в часі якої провідник змагань, голова лещатарської секції КЛК Юрій Попель подав вислiди змагань в альпейській комбінації та перевів роздачу нагород. Учасники змагались в п'ятох вікових групах, від юнаків до 12 року життя до сеньйорів понад 50 років життя.

Висліди змагань (перші чотири місця у вікових групах):

Жінки до 18 років життя: 1. Христя Бокало, 2. Рената Бокало, 3. Наталка Ратич і 4. Христя Ратич;

Жінки понад 18 років: 1. Віра Попель, 2. Тамара Слупчинська, 3. Ганна Юрчак і 4. Надя Нинка;

Юнаки до 12 років: 1. Юрій Масний, 2. Тарас Ференцевич, 3. Тарас Попель і 4. Андрій Нинка.

Юнаки від 12 до 18 років: 1. Андрій Оберишин, 2. Марко Нинка, 3. Данило Кобзяр і 4. Тарас Семчишин;

Чоловіки 18 до 35 років: 1. Юрко Кобзяр, 2. Борис Михайлів, 3. Андрій Кизик і 4. Олег Слупчинський;

Чоловіки 35 до 50 років: 1. Роман Новаківський, 2. Орест Федаш, 3. Нестор Нинка і 4. Олег Колодій;

Сеньйори: 1. Тадей Понось, 2. Ярослав Ткач і 3. Орест Слупчинський.

Першуни отримали трофеї та медалі, уфундовані КЛК. Змагання при соняшній погоді і доброму снігу пройшли в дружній спортовій атмосфері. Учасники вітали ініціятиву КЛК влаштувати товарисьі лещатарські змагання для змагунів східнього побережжя перед кінцем сезону та висловили думку, що такі змагання та зустрічі слід влаштувати кожного зимового сезону.

Ю.Ф.

Відбулася конференція Академічного і Професійного Товариства ім. М. Міхновського

В днях 28-го лютого і 1-го березня ц. р., у Соммервіллі, Н. Дж. в готелі Голідей Інн відбулася конференція Українського Академічного і Професійного Товариства ім. Міхновського (УАПТіМ), на якій його учасники — українські професіоналісти середнього та молодшого покоління, зустрілися з метою обговорення практичної та ефективної діяльности товариства в користь української справи.

Підготовою конференції зайнявся проф. Микола Багатюк з Лемойнського коледжу, який разом з мґром Василем Ліщинецьким з Парми, Огайо, проводив її нарадами. Вступне слово сказав лікар-хірург д-р Василь Зарічний з Спрінґфілду, Ілл., голова УАПТіМ, в якім з'ясував цілі конференції та поділився з присутніми своїми думками відносно приктичної діяльности товариства. Опісля проф. Дмитро Штогрин з Іллинойського університету, у своїй доповіді зупинився над метою і завданнями товариства, що їх прийняв відбутий у Чикаґо у минулому році з'їзд УАПТіМ і над проєктом діяльности товариства. Ці дві доповіді дали багатий матеріял для ширшої дискусії.

В рамках конференції також відбувся панель, в якім брали участь: Мирон Василик, директор Української Національної Інформаційної Служби УККА у Вашінґтоні, проф. Іван Головінський, Ратґерський університет, д-р Лариса Лозинська-Кий, Вілланова університет, проф. Володимир Стойко, Мангеттен коледж, та лікар-хірург д-р Богдан Чепак, Клівленд, Огайо. Панелем проводив адвокат д-р Богдан Футей, голова Комісії закордонних претенсій до ЗСА у Вашінґтоні, Оригінальні думки панелістів стимулювали ділову дискусію, в якій виступали передусім молоді українські професіоналісти, члени УАПТіМ, і вказували на невідкличні потреби та актуальні справи, перед якими стоїть українська спільнота у вільному світі, а зокрема на американському континенті. Молода професіоналістка Рома Лісович-Миськів, віцепрезидент для справ азійських країн Першого федерального банку говорила про її відповідальну працю.

Після ділових нарад відбувся бенкет, яки проводив проф. Д. Штогрин. З промовою виступив д-р Б. Футей і обговорив справу невикористаних українцями можливостей праці в різних аґенціях стейтових і федерального Уряду ЗСА. Адвокат д-р Юліян Куляс з Чикаґо, правний оборонець Володимира Половчака, представив справу доцільної діяльности у світлі недавніх подій, у зв'язку з трагічним епізодом українського моряка Мирослава Медведя, справу американського консуляту у Києві, Голокост музею у Вашінґтоні та 1,000-ліття Хрищення України. Д-р Юрій Богатюк, молодий лікар-резидент з Монтклеру, Н. Дж., висвітлив документальний телевізійний фільм-монтаж про М. Медведя з відповідним коментарем, наголошуючи правний та медичний аспекти справи.

З приємністю треба відмітити факт, що серед учасників конференції переважали представники молодого покоління української проблематики. Їхні думки та суґестії відносно праці товариства і завдань цілої української громади були по-дружньому сприйняті всіми учасниками конференції.

Чотири...

(Закінчення зі стор. 1)

над пляном відбуття Союзових Днів чи інших імпрез, щоб виказати братську діяльність, яка тепер є дуже важливою для братських союзів.

Присутні на нарадах члени Головного Уряду поінформують зібраних союзовців про всі ділянки проведеної праці УНСоюзу в минулому році. При тому поінформують присутних про загальний плян праці на біжучий рік, як також заторкнуть справу підготови до 31-ої Конвенції, яка відбудеться в днях від 26-го до 31 травня в Дітройті, Миш.

Участь в нарадах згаданих Округ повинні взяти всі відділові урядовці і обов'язково делеґати, обрані на 31 Конвенцію.

КЕРІВНИК АМЕРИКАНСЬКОГО балетного театру Міхаїл Баришніков і балетмайстер Паризької опери Рудольф Нуреєв виступлять разом для збору фондів на три харитативні організації. Виступ відомих балетних артистів відбудеться у вівторок, 8-го квітня, на сцені нюйоркської Метрополітальної опери. Р. Нуреєв і М. Баришніков були зірками Ленінградського театру опери і балету. Під час поїздки за кордон вони лишилися на Заході.

СТРАЙК ФІЛІППІНСЬКИХ робітників на американських базах біля Манілі закінчився і профспілка робітників підписала тимчасовий новий договір. Деякі робітники продовжують блькувати головні входи до бази і домагаються підвишки платень. В загальному більшість робітників задоволені закінченням страйку, бо страйк на довшу мету міг закінчитися трагічно для багатьох сотень робітників, якщо б їх звільнили з праці.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮЛІЯН БАРАНЮК, член УНС і секретар 371-го Відділу в Нюарку, Н.Дж., помер 24-го листопада 1985 року на 86-му році життя. Нар. 1899 року в Глинянах пов. Перемишляни, Зах. Україна. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дочку Дороту Гарсон з мужем Йосифом та двох внуків. Похорон відбувся 27-го листопада 1985 року на цвинтарі Голливуд в Юніон, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ПАВЛИНА ДОВГАНЮК, член УНС Відд. 466-го ім. І. Франка в Брентфорді, Онт., померла на 88-му році життя. Нар. 1895 року в Західній Україні. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку дочку Марію Стюарт; синів Івана і Михайла, сім внуків і п'ять правнуків. Похорон відбувся 25-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Йосифа в Брентфорді, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Крутиголова, секр.

ІВАН ПЕТРУНЦЬО, член УНС і секретар 78-го Відділу ім. св. Миколая в Майнерсвіллі, Па., помер 1-го листопада 1985 року на 77-му році життя. Нар. 12-го березня 1908 року на Карпатській Україні. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Івана і Йосипа, сестру Марту Бателіо, братів Юрія, Дмитра, Степана, Андрія і Василя та троє внуків. Похорон відбувся 4-го листопада 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Майнерсвіллі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

АННА ҐЕРМАК, член УНС Відд. 36-го ім. Св. Марії в Рочестері, Н.Й., померла 26-го жовтня 1985 року на 70-му році життя. Нар. 1915 року в Ню Йорку. Членом УНС стала 1933 року. Похорон відбувся 28-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Бонавентури в Аллеґені, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Ковальчук, секр.

ФІЛЬКО ФАВОРИК, член УНС Відд. 317-го Т-ва „Запорозька Січ" в Сиракюзах, Н. Й., помер 18-го жовтня 1985 року на 90-му році життя. Нар. 1895 року. Похорон відбувся 21-го жовтня 1985 року на цвинтарі Вознесіння Господнього в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Велич, секр.

ЮСТИНА САВИЦЬКА, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, померла 13-го жовтня 1985 року на 87-му році життя. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку Волтера Стівенса. Похорон відбувся 18-го жовтня 1985 року на цвинтарі Кальварія у Вудсайді, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Заліпський, секр.

АНДРІЙ ГУРЧИК, мол., член УНС Відд. 123-го ім. Св. Марії в Скрентоні, Па., помер 29-го листопада 1985 року на 48-му році життя. Нар. 1937 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1971 р. Залишив у смутку дружину Маргарету, четверо дітей, маму і батька та дальшу родину. Похорон відбувся 2-го грудня 1985 року на цвинтарі Абінґтон Гиллс, в С. Абінґтоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ОКСАНА СІМОВИЧ, член УНС Відд. 25-го Т-ва „Свобода в Джерзі Ситі, Н.Дж., померла 15-го січня 1986 року на 72-му році життя. Нар. 1914 року в Тернополі, Україна. Членом УНС стала 1977 року. Залишила у смутку сина Ігоря сестру Ірину Базилевич і сестрінку Христину. Похорон відбувся 20-го січня 1986 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа